

Sygn. akt: IV Kz 302/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym- Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Kilczewska

Sędziowie: (...) del. do SO Piotr Wylegalski

SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Protokolant: Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 maja 2013 r.

w sprawie **oskarżonego Z. Ł.**

zażaleń prokuratora z dnia 19 marca 2013 r. oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej z dnia 18 marca 2013 r.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków

z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. akt: II K 1108/12

w przedmiocie zwrotu sprawy prokuratorowi

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

obu zażaleń nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków** na podstawie art. 345 § 1 kpk zwrócił sprawę Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia- Krzyków w celu uzupełnienia dochodzenia o przeprowadzenie czynności końcowego zaznajomienia obrońcy oskarżonego z materiałami dochodzenia oraz rozpoznania wniosków dowodowych złożonych w dniu 6 grudnia 2012 r. przez obrońcę oskarżonego.

Powyższe postanowienie zaskarżył **pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej**, który zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a to art. 345 § 1 kpk poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że w sprawie zachodzą przesłanki do zwrotu aktu oskarżenia oskarżycielowi publicznemu w celu uzupełnienia dochodzenia.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Powyższe postanowienie zaskarżył także **prokurator**, który zarzucił Sądowi Rejonowemu:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu, że w toku postępowania przygotowawczego nie dokonano zaznajomienia z materiałami dochodzenia obrońcy oskarżonego, przez co zostało naruszone prawo oskarżonego do obrony;

II. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a to art. 345 § 1 kpk poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że w sprawie zachodzą istotne braki postępowania przygotowawczego, których usunięcie przez sąd spowodowałoby znaczne trudności.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Oba wniesione w sprawie zażalenia były oczywiście bezzasadne. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że w toku przeprowadzonego w sprawie postępowania przygotowawczego nie wykonano wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czynności dowodowych, co uzasadniało zwrot sprawy prokuratorowi na podstawie art. 345 § 1 kpk.

Niezrozumiałe były zwłaszcza przyczyny, dla których prowadzący postępowanie przygotowawcze nie tylko nie przeprowadził dowodów wnioskowanych przez obronę w piśmie z dnia 6 grudnia 2012 r., ale nawet nie odniósł się merytorycznie do zasadności ich przeprowadzenia. Zaniechanie wydania postanowienia o dopuszczeniu lub odmowie dopuszczenia wskazanych dowodów dziwi tym bardziej, że wniosek o przeprowadzenie ww. czynności dowodowych został przez obronę ponowiony w trakcie końcowego zaznajomienia z aktami postępowania przygotowawczego. Sąd Rejonowy w pełni zasadnie podniósł, że sposób przeprowadzenia dochodzenia świadczy o nienależnym uwzględnieniu interesów oskarżonego i rodzi uzasadnione wątpliwości co do zachowania przez oskarżyciela publicznego zasady obiektywizmu. Skoro bowiem prowadzący postępowanie przygotowawcze w całości uwzględnił wnioski dowodowe pokrzywdzonej, przeprowadzając wszystkie wnioskowane przez nią czynności dowodowe, to zweryfikowanie linii obrony oskarżonego wymagało przesłuchania także świadków wskazywanych przez oskarżonego. Z przeprowadzonych dotychczas dowodów wynika, że między stronami istnieje utrwalony konflikt, czego wyrazem jest m.in. prowadzone postępowanie rozwodowe. W tych okolicznościach prokurator powinien szczególnie wnikliwie badać relacje obu stron postępowania, dążąc do przesłuchania świadków nie związanych stosunkami rodzinnymi z żadną ze stron konfliktu. Niewątpliwie należało także ponownie przesłuchać oskarżonego, który w trakcie pierwszego przesłuchania nie miał jeszcze obrońcy i odmówił wówczas składania wyjaśnień. Skoro jednak we wniosku z dnia 6 grudnia 2012 r. obrońca wniósł o ponowne przesłuchanie oskarżonego, precyzując okoliczności mające być owym dowodem stwierdzone, to obowiązkiem prowadzącego postępowanie przygotowawcze było nie tylko ponowne przesłuchanie oskarżonego, ale nawet rozważenie przeprowadzenia konfrontacji między oskarżonym a oskarżycielką posiłkową, ewentualnie między oskarżonym a przesłuchanymi dotychczas w sprawie świadkami.

Całkowicie nieuzasadniona była argumentacja prokuratora, że skoro znane są miejsca zamieszkania wnioskowanych przez obronę świadków, to nie istnieją przeszkody aby Sąd I instancji wezwał ich na rozprawę i odebrał od nich zeznania. Wszak zasadniczym obowiązkiem prowadzącego postępowanie przygotowawcze jest przeprowadzenie wszystkich dowodów, mogących mieć istotne znaczenie dla czynionych w sprawie ustaleń faktycznych, co wprost wynika z normy art. 297 § 1 pkt 1 i 4 kpk. Przeprowadzenie wnioskowanych przez obronę czynności dowodowych mogłoby wpływać na całościową ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a przez to istotnie usprawnić tok postępowania sądowego. Nie można przy tym wykluczyć, że wnioskowani jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego świadkowie nie posiadają żadnej wiedzy odnośnie zarzucanego oskarżonemu czynu, stąd ich przesłuchiwanie przez Sąd mogłoby się okazać bezprzedmiotowe i skutkowałoby jedynie przedłużeniem toku postępowania sądowego. Skoro zaś sam prokurator przyznaje, że przeprowadzenie wnioskowanych czynności nie będzie się wiązać z żadnymi trudnościami, ani bowiem adresy zamieszkania świadków są znane, to oczywistym pozostaje, iż przesłuchanie ww. świadków powinno było nastąpić jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego, zaś przenoszenie owego obowiązku na Sąd I instancji podyktowane było niczym nieuzasadnionym dążeniem do jak najszybszego zakończenia dochodzenia i wniesienia do Sądu aktu oskarżenia. Taki sposób postępowania organów ścigania naruszał zasadę obiektywizmu wyrażoną w art. 4 kpk, zgodnie z którą organy prowadzące postępowanie karne są obowiązane badać oraz uwzględniać nie tylko okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego, ale także również te dowody oraz fakty, które mogą świadczyć na jego korzyść.

W konsekwencji Sąd Okręgowy w pełni zaakceptował stanowisko Sądu I instancji, że ujawniające się w sprawie istotne braki postępowania przygotowawczego powinny zostać uzupełnione przez samego oskarżyciela publicznego, co uzasadniało zwrot sprawy prokuratorowi w trybie art. 345 § 1 kpk.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy obu wywiezionych w sprawie zażaleń nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.